

P Ob-177/2025-19

Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europska avenija 7
31000 Osijek

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku, po sutkinji Vandi Horvat, u pravnoj stvari I-mlt. tužiteljice A. P., OIB: ... i II-mlt. tužiteljice V. P., OIB: ..., obje zastupane po ocu I. P. svi s adrese B. P. S. zastupani po punomoćnici A. Š., odvjetnici u V., protiv tuženice A. P., OIB: ..., iz B. radi povišenja uzdržavanja, nakon održane i zaključene nejavne glavne rasprave dana 18. lipnja 2026. u prisutnosti punomoćnice mlt. tužiteljica, a u odsutnosti uredno pozvane tuženice koja presuda je objavljena dana 30. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

1. Mijenja se rješenje Općinskog suda u Osijeku broj R1 Ob-255/2024-3 od 15. srpnja 2024. u dijelu koji se odnosi na uzdržavanje tako što se tuženici A. P., OIB: ..., B. nalaže da, umjesto iznosa od 101,58 eura mjesečno, počev od dana podnošenja tužbe 24. travnja 2025. sve dok za to budu postojali zakonski uvjeti, za uzdržavanje mlt. A. P., OIB: ..., iz B. P. S. plaća svaki mjesec 260,00 eura (dvjestošešdeseteura), a za uzdržavanje mlt. V. P., OIB: ..., iz B. P. S. iznos od 230,00 eura (dvjestotrideseteura), tako što je dospjele obroke dužna platiti odjednom, a buduće prilikom isplate svake plaće ili najkasnije do posljednjeg dana u mjesecu za tekući mjesec, sve zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od dospelja svakog pojedinog mjesečnog iznosa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana na račun njihova oca I. P. OIB ... iz B. P. S., D. broj:...

II. Nalaže se tuženici da tužiteljicama nadoknadi prouzročeni trošak u iznosu od 500,00 eura zajedno sa zateznim kamatama koje teku od presuđenja 30. srpnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za

varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljice su 24. travnja 2025. podnijele tužbu radi povišenja uzdržavanja. Navode da je rješenjem ovog suda broj R1 Ob-255/24-3 od 15. srpnja 2024. razveden brak I. i A. P., odobren je plan o zajedničkoj roditeljskoj skrbi sa sporazumom o ostvarivanju osobnih odnosa i sporazum o uzdržavanju prema kojem je tuženica u obvezi za uzdržavanje svake tužiteljice plaćati po 101,58 eura mjesečno. Navode kako su se od dana donošenja prijašnje odluke na strani tužiteljica prilike promijenile jer su njihove mjesečne potrebe veće, a tuženica se zaposlila. Predlažu da sud donese presudu kojom će se izmijeniti ranija odluka na način da tuženica za uzdržavanje mlt. A. plaća 260,00 eura, a za uzdržavanje mlt. V. iznos od 230,00 eura mjesečno od podnošenja tužbe dok za to postoje zakonski uvjeti.

2. Tuženica je uredno zaprimila tužbu, no u ovom se postupku držala pasivno, na tužbu nije dala odgovor niti je pristupala na ročišta na koja je bila uredno pozivana.

3. Kako bi utvrdio odlučne činjenice sud je izvršio uvid u: predmet ovoga suda R1 Ob-255/2024, potvrdu Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (dalje: HZMO) od 12. studenog 2025., socijalnu anamnezu Hrvatskog zavoda za socijalni rad Područni ured (dalje: HZSR PU), potvrde porezne uprave, izvješće Hrvatskog zavoda za socijalni rad Područni ured V. (dalje: HZSR PU V.), obračune plaća, ostalu dokumentaciju u spisu te je saslušao zakonskog zastupnika mlt. tužiteljica.

4. Uvidom u predmet ovog suda broj R1 Ob-255/2024 sud je utvrdio kako je rješenjem od 15. srpnja 2024. odobren plan o zajedničkoj roditeljskoj skrbi od 21. ožujka 2024. kojim su se otac mlt. tužiteljica i tuženica sporazumjeli da će mlt. tužiteljice stanovati s ocem uz ostvarivanje osobnih odnosa s majkom i njezin doprinos za uzdržavanje za svaku tužiteljicu po 101,58 eura mjesečno. Nadalje iz ovog predmeta slijedi kako je tuženica 1987. godište.

5. Iz potvrde HZMO slijedi da je tuženica od 15. srpnja 2025. nadalje prijavljena na mirovinsko osiguranje kod ...

6. Iz obračuna plaća za tuženicu slijedi da je kod ... ostvarila tijekom 2025. godine sljedeće neto plaće: u travnju 767,20 eura, u svibnju 619,06 eura, u srpnju 468,61 eura, u kolovozu 767,20 eura, u rujnu 760,60 eura, u studenom 263,15 eura te u listopadu 760,60 eura. Ujedno iz potvrda porezne uprave slijedi kako je tuženica tijekom 2025. ostvarila ukupan dohodak od 8.235,62 eura te uz to neoporezive primitke od ukupno 990,24 eura. U siječnju 2026. nema evidentiran ostvareni dohodak, no ostvarila je neoporezive primitke od 625,92 eura.

7. HZSR PU je dostavio socijalnu anamnezu od 12. ožujka 2026. Iz navedenog slijedi kako je mlt. A. rođena ..., a mlt. V. ... te da stanuju s ocem I. P. A. je učenica sedmog razreda osnovne škole po prilagođenom programu, a V. petog razreda po posebnom programu te ima problema s razumijevanjem, čitanjem i pričanjem. Stanuju u kući

površine oko 60 m² koja je u suvlasništvu mlt. tužiteljica. Uz kuću se nalazi dvorište s oranicom površine oko 2200 m². Otac je zaposlen s plaćom od 2.000,00 eura uz putne troškove te jedan tjedan radi u I. G., a drugi tjedan je slobodan. Svaka od tužiteljica prima inkluzivni dodatak 400,00 eura mjesečno te primaju dječji doplatak 79,00 eura mjesečno. Otac ima automobil uzet na leasing - Citroen C5, godište 2020. te nema drugih pokretnina niti nekretnina. Djevojčice su zdrave, no pratile su se po psihijatru zbog PTSP-a uslijed događanja s majkom odnosno nasilja nad djevojčicama radi kojeg je osuđena na godinu dana zatvora, uvjetno na tri godine. A. koristi M. po potrebi. Nadalje iz socijalne anamneze slijedi kako tuženica živi u B. u podstanarstvu u izvanbračnoj zajednici te je trudna. Tuženica tužiteljicama ne plaća uzdržavanje, ne kupuje im ništa osim slatkiša te nije platila ekskurzije iako je obećala da će za to dati novac. Budući da nije plaćala uzdržavanje, isto je djelomično naplaćeno putem Fine u iznosu od 101,00 eura po djetetu u periodu od šest mjeseci, no od studenog 2025. ne dobivaju ništa. Mišljenje je socijalne radnice kako treba povećati iznos uzdržavanja sukladno odluci o tablici o prosječnim potrebama maloljetnog djeteta.

8. Iz izvješća HZSR PU V. od 25. ožujka 2026. proizlazi kako su tuženicu pokušali u više navrata kontaktirati radi prikupljanja podataka imovinskim i obiteljskim prilikama, no ista nije podizala pošiljke te nije zatečena prilikom pokušaja očevida.

9. I. P., otac mlt. tužitelja, iskazuje da je za vrijeme donošenja prijašnje odluke imao nešto nižu plaću, ali ne značajno. Sada prima neto plaću oko 1.700,00 eura, s tim da su u to uračunati i terenski dodatci, putni trošak, topli obrok, naknadu za odvojen život, božićnicu, regres i ostalo. Za vrijeme prijašnje odluke stanovao je u kući koja je u suvlasništvu djece gdje žive i danas. Presušio im je bunar pa je uveo gradsku vodu, što je bio trošak od oko 100,00 eura. Režije su skuplje u odnosu na prije dvije godine te ih plaća oko 80,00 eura, a za hranu za njih troje mjesečno izdvoji 600,00 eura. Nekretnina u vlasništvu nema, a vozi osobni automobil koji je uzeo na leasing, koji plaća 212,00 eura mjesečno. Pored ovoga, za kredit izdvaja 380,00 eura mjesečno kojim otplaćuje dugove iz bračne zajednice s tuženicom. U vrijeme razvoda nije imao u vlasništvu nekretnina. S tuženicom nije u kontaktu, ali zna da je bila zaposlena i čuo je da je na bolovanju zbog komplikacija u trudnoći. Tuženica pored A. i V. ima jedno dijete staro 22 godine, i to dijete je zaposleno tako da tuženica, za ovo dijete nema obvezu zakonskog uzdržavanja. Tuženica gotovo uopće ne ostvaruje osobne odnose s djecom, viđaju se jednom mjesečno te ne sudjeluje uopće u roditeljskoj skrbi i ne plaća uzdržavanje. Mlt. A. ima trinaest godina i pohađa sedmi razred te joj plaća instrukcije iz matematike za što mjesečno izdvoji oko 20,00 eura. Mlt. A. ide na rukomet, za što izdvoji 20,00 eura mjesečno. Mlt. A. vozi na kontrolne preglede kod psihijatra te on financira trošak puta iz B. P. S. do O. Taj trošak ga košta svaki put otprilike 10,00 eura. Sada A. kontrola čeka u ožujku, a prije je išao dva puta tjedno. Mlt. A. je išla u petom i u šestom razredu na školsku ekskurziju, a svaka ekskurzija je koštala 160,00 eura, što je on platio. Mlt. V. pohađa peti razred i ima jedanaest godina. Ona nema slobodnih aktivnosti, a prošle godine je za njezinu školsku ekskurziju izdvojio 160,00 eura. Za mlt. V. je morao nadoplatiti knjige otprilike 80,00 eura, a za A. knjige nije potrošio ništa. Za obje djevojčice je platio oko 220,00 eura kako bi im kupio bilježnice i školski pribor. Uz sve ovo, obje djevojke imaju troškove higijenskih potrepština, obuće, garderobe i džeparca. Smatra da su mjesečne potrebe mlt. A. 260,00 eura, a mlt. V. 230,00 eura, kako je i navedeno u tužbi. Tužena nije doprinijela niti za troškove ekskurzije niti u bilo kojem segmentu te djeci nije kupovala rođendanske niti božićne poklone, odnosno u jednom navratu je mlt. A. poklonila za

rođendan bon od 30,00 eura. Obje tužiteljice primaju inkluzivni dodatak koji A. ubrzo ističe i vjerojatno ga neće produljiti jer nema više psihičkih smetnji. Obje kćerke primaju i dječji doplatak 79,00 eura mjesečno.

10. Nakon ovako provedenog dokaznog postupka sud je ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim.

11. Iskaz zakonskog zastupnika tužiteljica je podudaran s dokumentacijom u spisu te je ocijenjen iskrenim i realnim.

12. Iz provedenih dokaza, kao i činjenica utvrđenih tijekom postupka, a uzimajući u obzir dob mlt. tužiteljica, njihov uzrast, te potrebe djece toga uzrasta sud ocjenjuje da su potrebe mlt. A. oko 260,00 eura, a mlt. V. 230,00 eura mjesečno što je podudarno onom što je otac iskazao. Sud je prilikom donošenja odluke imao u vidu da je prijašnja odluka o uzdržavanju donesena na temelju sporazuma roditelja, odnosno odobren je plan o zajedničkoj roditeljskoj skrbi u kojem izvanparničnom postupku se nisu utvrđivale okolnosti na strani majke radi utvrđivanja doprinosa uzdržavanju. U vrijeme donošenja ranije odluke mlt. A. je bila u dobi od jedanaest godina, a sada ima trinaest godina te pohađa sedmi razred. Mlt. V. je za vrijeme prijašnje odluke imala deset godina dok sada ima dvanaest godina i završava peti razred osnovne škole. Mlt. A. ima izdataka po pitanju zdravlja odnosno otac ju je vozio na kontrole psihijatra u O. te ga svaka vožnja izađe 10,00 eura, a kontrole su bile predviđene dva puta tjedno. Ujedno mlt. A. ide na rukomet za što otac izdvaja 20,00 eura mjesečno te joj otac plaća instrukcije također 20,00 eura mjesečno. Trošak instrukcija ocijenjen je opravdanim jer se radi o djetetu koje pohađa nastavu po prilagođenom programu pa instrukcije doprinose tome da dijete svlada školsko gradivo. Također je ocijenjen opravdanim i trošak za rukomet jer sport svakako doprinosi psihofizičkom zdravlju djeteta. S druge strane, mlt. V. nema slobodnih aktivnosti, ali je imala trošak nadoplate knjiga od 80,00 eura koje je snosio otac. Do sada je otac tužiteljica snosio troškove školskih ekskurzija koje su koštale po 160,00 eura za svaku, a platio je i troškove za bilježnice i školski pribor za oboje djece u ukupnom iznosu od 220,00 eura. Svi ovi troškovi su ocijenjeni osnovanim. Naime, radi se o troškovima vezanim za zdravlje i obrazovanje djece. Tužiteljice pored navedenog imaju potrebe koje se odnose na troškove stanovanja, prehrane, odijevanja, higijene, odgoja, obrazovanja i skrbi o zdravlju s tim da se radi o djevojkama koje su u dobi kada njihove higijenske potrepeštine postaju veće.

13. Sud je na temelju provedenog postupka utvrdio mogućnosti tuženice da doprinosi uzdržavanju mlt. djece te je uzeo u obzir činjenicu da ista ima jednu punoljetnu kćerku koja je zaposlena i punoljetna. Otac tužiteljica je iskazao kako je tuženica trudna, no ista se u ovom postupku držala u cijelosti pasivno pa sud nema nedvojbenih saznanja o tome je li ista postala majkom još jednog djeteta. Tuženica je ... godište te je ostvarivala tijekom 2025. prosječnu plaću oko 686,30 eura, a i neoporezive primitke. Dakle, zaključak je suda da ona s obzirom na svoju životnu dob nedvojbeno ima mogućnost ostvarivanja zarade. Sud je cijenio kako je odgovornost, obveza i prioritet svakog roditelja uzdržavati svoje maloljetno dijete te se sukladno čl. 283. st. 1. toč. 1. i 288. st. 1. Obiteljskog zakona (Narodne novine 103/15, 98/2019, 47/2020, 49/23, 156/23 dalje ObZ) radno sposoban roditelj ove obveze ne može osloboditi. Dapače, roditelj treba uložiti dodatne napore ne bi li djetetu osigurao ono minimalno za dostojan život i razvoj. Pored ovoga, tuženica nije izvijestila niti sud niti HZSR PU o tome kakve su njezine imovinske prilike, iako je sukladno čl. 313. st. 2. ObZ-a dužna prikazati sve

svoje prihode pa njezino pasivno držanje ne može ići na teret mlt. djece u ovom postupku. Tuženica je uredno primila tužbu te nije osporila niti jedan navod tužiteljica odnosno držala se pasivno tijekom cijelog postupka. S obzirom na izloženo, mišljenje je suda da tuženica ima mogućnosti doprinositi za uzdržavanje tužiteljica u većem iznosu nego li je određeno prijašnjom odlukom, a sukladno čl. 311. st. 2. ObZ-a.

14. Na temelju provedenih dokaza sud je ocijenio kako su se od donošenja ranije odluke okolnosti promijenile toliko da opravdavaju zahtjev tužiteljice A. P. na iznos od po 260,00 eura mjesečno, a mlt. tužiteljice V. P. na iznos od 230,00 eura mjesečno. Naime, sukladno prijašnjoj odluci obveza je tuženice da za uzdržavanje svake tužiteljice doprinosi 101,58 eura mjesečno što je ispod svakog minimuma, a tuženica niti taj iznos nije plaćala već su se djelomično naplatile izravnom naplatom. Od donošenja prijašnje odluke je prošlo dvije godine i notorna je činjenica da su porasli troškovi života, školskog pribora, odjeće, obuće, prehrane te su od donošenja ranije odluke povećane potrebe mlt. tužiteljica obzirom na njihovu dob jer sada mlt. A. ima trinaest, a mlt. V. dvanaest godina. Otac tužiteljica ima plaću oko 1.700,00 eura, no kreditno je opterećen mjesečnim iznosom oko 380,00 eura, plaća leasing za auto 212,00 eura mjesečno, za režije izdvaja oko 80,00 eura, a za hranu oko 600,00 eura mjesečno te u cijelosti snosi sve troškove tužiteljica.

15. Prilikom odlučivanja o visini iznosa uzdržavanja sud je uzeo u obzir dostupne socijalne, obiteljske i radne prilike tuženice, potrebe tužiteljica i tuženice, te da se svakodnevna skrb o djetetu smatra jednakovrijednom zadovoljavanju materijalnih potreba djeteta u obliku novčanog uzdržavanja u smislu čl. 310. ObZ-a te je ocijenio kako su se promijenile okolnosti od donošenja ranije odluke. Uzdržavanje je dosuđeno počevši od podnošenja tužbe 24. travnja 2025. sukladno čl. 306. ObZ-a.

16. Slijedom izloženog, a temeljem odredbi čl. 307., 310., 311., 313., 314., 316., 285. i 432. ObZ-a te čl. 3. Konvencije o pravima djeteta, odlučeno je kao u izreci. Prilikom određivanja iznosa uzdržavanja sud je imao u vidu podatke o minimalnim iznosima koje je dužan platiti roditelj koji ne živi s djetetom, a navedeni su u Odluci Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike (Narodne novine 75/25) te za dijete od 7 do 12 godina iznosi 264,00 eura, a za dijete od 13 do 18 godina iznosi 290,00 eura. No, također je primijenjena odredba čl. 314. st. 3. ObZ-a koja propisuje da se uzdržavanje može odrediti i u iznosu nižem od zakonskog minimuma, ali ne manje od jedne polovice zakonskog minimuma ako je obveznik uzdržavanja dužan uzdržavati dvoje ili više djece što je konkretno slučaj.

17. Pored navedenog, iako djeca primaju dječji doplatak, isti ne predstavlja njihov prihod niti ga se može tretirati prihodom s kojim bi trebali sudjelovati vlastitom uzdržavanju, takvim - da bi zbog njega valjalo umanjiti obvezu uzdržavanja onog roditelja koji s djetetom ne živi i dužan je novčano sudjelovati u njegovom uzdržavanju. Ovakav pravni stav zauzima i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odlukama Rev-1577/15, Rev-2350/14, Rev-543/16 kao i Ustavni sud RH u odluci broj U-III-2490/2018 od 14. studenoga 2019. Naime, roditelji snose najveću odgovornost za osiguranje životnih uvjeta potrebnih za djetetov razvoj što proizlazi iz odredbe članka 63. i 64. stavka 1. Ustava RH (NN 56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 76/10, 5/14) i čl. 27. st. 2. Konvencije o pravima djeteta pa su oni prvi dužni uzdržavati svoju djecu, a država daje materijalnu potporu tek po načelu supsidijarnosti, što se odnosi i na pravni institut

doplatka za djecu koji u načelu predstavlja novčano primanje roditelja radi potpore uzdržavanja i odgoja djece. Isto se odnosi i na inkluzivni dodatak.

18. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 366. ObZ-a, a odnosi se na trošak zastupanja tužiteljica koje je zastupala punomoćnica sukladno važećoj Odvjetničkoj tarifi (NN 138/23). Tužiteljicama pripada jednokratna nagrada u iznosu od 400,00 eura (Tbr. 7. st. 3. Tarife) odnosno s PDV-om 500,00 eura budući da su u cijelosti uspjele u ovom postupku.

19. Odluka o zateznim kamatama temelji se na čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23).

20. Sijedom izloženog odlučeno je kao u izreci presude.

Osijek, 30. srpnja 2026.

SUTKINJA
VANDA HORVAT, v.r.

Uputa o pravu na žalbu:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku 15 dana od dana dostave iste. Žalba se podnosi pisanim putem u dovoljnom broju primjeraka putem

ovoga suda na rješavanje nadležnom županijskom sudu.

Dostaviti:

1. pun. tužiteljica
2. tuženici

Nakon pravomoćnosti

3. Zavod
4. Zavod